

[Handelsministeren.]

Wilhelm til sidst netop sondrer mellem langsigtede og øjebliksvirkende aktiviteter, ja, så er det mig magtpåliggende at sige, at hvis vi i dette øjeblik vil have indbygget det meget langsigtede i noget, vi skal bruge i morgen og i næste uge, så risikerer vi, at det, vi skal bruge nu, ikke kommer til eksistens, og det synes jeg ville være beklageligt både for hr. Wilhelms parti og for mit.

I den forbindelse vil jeg sige tak til hr. Kaj Hansen, fordi han ikke skabte så skarp en sondring med hensyn til sin holdning til disse forslag, som jeg synes det lykkedes hr. Wilhelm i hans allersidste indlæg. Jeg er enig med hr. Kaj Hansen i, at man kan ikke vurdere en virksomheds fremtid uden også at kende medarbejdernes holdning. Det anser jeg for en helt naturlig ting.

Må jeg ellers nøjes med at koncentrere mig om hr. Ninn-Hansens sidste indlæg. Jeg er overordentlig taknemlig og glad for den tydeliggørelse, der lå i det. Jeg beklager, at det ikke rigtig gik op for mig i det første indlæg. Jeg vil studere, når hr. Ninn-Hansens første indlæg foreligger på tryk, hvor det er, min mangelfulde forståelse er sat ind. Og så vil jeg gerne tilføje, for at det også kan komme på tryk, at jeg er ikke vidende om, at jeg undlod at besvare nogen af hr. Ninn-Hansens spørgsmål. Jeg indrømmer, at jeg besvarede det ene af dem i forbindelse med mit svar til hr. Ingomar Petersen, men det var det samme spørgsmål, og det blev besvaret på samme klare måde. Jeg tror, at de svar, hr. Ninn-Hansen herefter vil kunne få, når vi arbejder videre, vil følge denne holdning op og vil bekræfte, at den redegørelse, jeg også har forsøgt at give for industriens og pengeinstitutternes skeptiske holdning til dette forslag, den finder også disse organisationer jeg har forsøgt at give på en for dem acceptabel måde.

Må jeg slutte med at sige, at der har hos de skeptiske — jeg takker de mange, der har været positive — i denne sal i dag ligesom været den vurdering, at kun de virksomheder, der har fortjent at gå ned, går ned. Hvis det var rigtigt, så er jeg godt klar over, at så egnede dette forslag sig ikke til en realitetsbehandling. Men det er ikke rigtigt. De, der beskæftiger sig med erhvervsliv på en række punkter, ved, at det ikke er rigtigt, ved, at der er virksomheder, som på en næsten ufor-

klarlig måde hidtil er blevet reddet over vanskeligheder — virksomheder, som alle troede måtte gå ned. Når de har fået lov til at køre et halvt eller trekvart år videre, kan alle se, at det ville have været en ulykke både for erhvervslivet og for beskæftigelsesudviklingen, om de havde fået lov til at gå ned. Det er disse virksomheder, vi ønsker at bistå.

Må jeg tage fat i en anden problemstilling. Hr. Glensgård og andre siger: vi er imod denne tilskudsordning. Hvad er det for en tilskudsordning? Der er tale om, at vi overtager en risiko, og det gør vi mig bekendt overalt, hvor vi går ind i erhvervsfremmende foranstaltninger, da overtager vi en midlertidig risiko. Det gør vi i eksportkrediten, det gør vi i egnsudviklingen, det gør vi i loven om teknisk og industriel udvikling. Det er den samme risiko, vi tager, og der er ingen tilskud, det er lån til markedsrente. Der er ingen tilskudsordning indbygget i dette.

Man har sagt: ja men herre gud, hvorfor kan man ikke nøjes med den risikotagning, som pengeinstitutter vil påtage sig? Fordi der i disse undtagelsessituationer kan være nogle enkelte tilfælde, hvor den forretningsmæssige risiko må høre op, men hvor den samfundsmæssige risiko af hensyn til videreudviklingen gerne må bestå. Derfor.

(Kort bemærkning).

Lysholt Hansen (S):

Jeg vil blot sige til hr. Wilhelm, at jeg er vel vidende om de kriser, der gennem årene siden 1930'erne har været over Danmark, og jeg er også vel vidende om, at det er lykkedes socialdemokratiet i perioder lykkeligtvis at få disse kriser dæmpet, således at vi ikke har haft den store ledighed og i hvert fald har haft så godt som fuld beskæftigelse igen — bl. a. hele 1960'erne. Når krisen kom denne gang, så var en af årsagerne bl. a. olieprisstigningen. Jeg kender godt — det kunne vi have lange diskussioner med hinanden om — det verdensomspændende perspektiv i alle disse ting, men jeg må bede hr. Wilhelm om at høre efter, hvad jeg sagde, nemlig at der var to sider i denne sag: en akut og øjeblikkelig løsning, og så var der de langsigtede problemer, der bl. a. drejede sig om kapitalmarkedet, fortjenstmargenens